

Παρασκευή 4/7/74

Αγαπητέ Κυριό μου,

Μόλις πήρα το
γράμμα σου, βομβαρδίστηκα και
σου είχα άκούς άδύνατους
άλογους. Τα γράμμα σου με
καταδουσίασε. Λόγου επί όσον
και τοις άνθρώποις. Όχι δε
όπου σε άναμύσημα ~~και~~
ως μεζήτη. Βρίσκω ότε όσο άρχω
ποιμνιό τοσο και προσδύομαι.
Θά ήχαρελόνημα περιόλοπο ιδν
είχα εν ευθυμία τοις νύκτα
σημεία τίνος άρχωποις όμυόιας
σου. Όπως κατασάμβην. Ηταν
ήρσία, άπό τα ύψέρογα τόγια
του άνωόδου επός σε για να
άποδείξη ταν ένδουναόμοις τοιο
νύκτα, άνυμύνη. Φαντάζομαι
ότι μενα επόσενδα σου άρνησώδη
τοσαν τίνος όμυόιας σου νομύνητα

Φαντάζομαι ή θα έσώδες και
θα σώδες τώπω σου σε άγνήσαν
πόνορ σου ταν γυμνός εννύ μενα
captain τοις κάλλοις.

Είδα ότε τα καλά
ναυίς ναυοί με τίνος γαγιάς
μου, άλλά άπό ευθυμία μεφι
σου και ο ήμος ναυά τα καλά
Hárlas ένα ναυό λάφισ και
να με φαντασώλοπον τίνος
καμ. Το habbalor τα ποί και
η Μαρίνα ναυα για τα δοκτα
lus.

Φαντάζομαι οτις
με τοις δοκταίς σου τίνος θα
εργασώποις να μεν γράψης
άλλα ποίηζε να μεν γράψης
για το Βαρυσίω. Η άγιη ή
γίρτα. Έαν ποί αλίγος τίνος
εύόλας lus είμαι επόδωπο
να ναυίνα γράμμα